

BASINA VE KAMUOYUNA

Bugün 23 Nisan; Çocuk bayramı. Bayram demek, kutlama demektir. Neşe, sevinç, huzur, barış demektir... Oysa biz bugün, 2014 yılının “çocuk bayramı” gününde kaygılıyız!

Kaygılıyız

Çünkü;

oyun oynadığı sokakta gaz fişegiyle vurulan,

çatışmanın ortasında, en yakınlarını, kolunu-bacağını, bir uzvunu kaybeden ve öldürülen,

kapatıldığı cezaevinde çocuk olmaktan vazgeçmek zorunda kalan,

çalıştırıldığı atölyede parmağını, kolunu ve hatta yaşamını kaybeden,

evinden yüzlerce kilometre uzakta, bir savaştan kaçarak başka bir ülkede yoksulluğa ve yoksunluğa maruz kalan,

ihmali, istismarı, taciz, tecavüz ve şiddeti çoğu zaman beklenmedik şekilde en yakınındakilerden en ağır biçimlerde gören,

en güvende olması gereken yer olan okulda üzerine demir kapı ve lavabo düşerek ya da elektrik akımına kapılarak yaşamını kaybeden,

özel gereksinimlerinden dolayı desteklenmesi gerekirken sadece “engellenen”,

eğitim, sağlık, barınma gibi temel hakları bir lütufmuş gibi sunulan

çocukların yaşadığı bir memleketin havasını teneffüs ediyoruz. Ve artık nefes almakta zorlanıyoruz.

Tahammül Edemiyoruz...

Türkiye 1990 yılında Çocuk Hakları Sözleşmesi’ni imzaladığı halde sözleşmeden doğan yükümlülüklerini yerine getirmediği gibi; çocukların yaşamlarını daha da zorlaştıran ve değersizleştiren uygulamaları bir bir hayata geçiriyor.

Bizler;

giderek artan baskı ve şiddet ortamının da çocukların yaşamını olumsuz etkilemesine tahammül edemiyoruz.

Çocukların cezaevlerine kapatılıp, uzun tutukluluk sürelerine maruz kalıp, şiddet ve işkence görmelerine katlanamıyoruz.

Çocukların ihmale, istismara, şiddete maruz kalırken bunu uygulayan kişilerin cezasız bırakılmalarını kabul edemiyoruz.

Çoğunlukla kayıt dışı ve ağır koşullarda ve ölümle burun buruna çalışan çocukları görmek ve duymak istemiyoruz.

Bundan sonra tek bir çocuğun bile zarar görmesine tahammülümüz yok!

Biliyoruz ki Sorumluluğumuz Var!

Böyle bir zamanda çocukların haklarını savunmak politik ve vicdani bir meseledir. Bu sorunu yaratanlara karşı tepki göstermek ise bir duyarlılık değil, "sorumluluk" meselesidir.

Hak Temelli Bir Çocuk Politikası Oluşturmak Devletin Yükümlülüğüdür!.

Kaygımız ve haklı tepkimiz devletin doğrudan ya da dolaylı yünden çocukların yaşam haklarının ihlaline yöneliktir.

Bizler, devletin çocukların ölümüne yol açan ihmalkar ve sorumluluklarını yerine getirmeyen tutumundan bir an evvel vazgeçerek çocuk hakları yükümlülüğünü yerine getirmesi gerektiğini hatırlatıyor; hak temelli ve bütüncül bir çocuk politikası oluşturulana kadar, devletin bu yükümlülüğünü dile getirmekten ve bunun için mücadele etmekten vazgeçmeyeceğimizi bir kere daha bildiriyoruz.